2:272,

2/ал-Бакара-272: Лейсе алейке худахум уе лякинналлахе йехди мен йешау, уе ма тунфику мин хайрин фе ли енфусикум, уе ма тунфикуне иллебтигае уеджхиллях(уеджхилляхи), уе ма тунфику мин хайрин юуеффе илейкум уе ентум ля тузлемун(тузлемуне).

Не е твой дълг тяхното напътване, а Аллах напътва към Себе си когото пожелае. И каквото и добро да раздадете, то е за вашите души. (О вярващи), давайте, стремейки се единствено към Лика на Аллах! И каквото и добро да раздадете, то изцяло ще ви се изплати и не ще бъдете угнетени. (272)

2:281,

2/ал-Бакара-281: Уеттеку йеумен турджеуне фихи илаллахи сумме туеффа куллу нефсин ма кесебет уе хум ля юзлемун(юзлемуне).

И бойте се от Деня, в който ще бъдете върнати при Аллах! После на всеки докрай ще се изплати онова, което е придобил. И те не ще бъдат угнетени. (281)

2:286;

2/ал-Бакара-286: Ля юкеллифуллаху нефсен илля уус'аха леха ма кесебет уе алейха мектесебет раббена ля туахъзна ин несина еу ахта'на, раббена уе ля тахмил алейна ъсран кема хамелтеху алеллезине мин каблина, раббена уе ля тухаммилна ма ля такате лена бих(бихи), уа'фу анна, уагфир лена, уерхамна, енте меуляна фенсурна алел каумил кяфирин(кяфирине).

Аллах възлага на всеки само според силите му. За него е онова, което е придобил и против него (е отговорността) за онова, което е придобил. Господи наш, не ни наказвай, ако сме забравили или съгрешили! Господи наш, не ни натоварвай с бреме, каквото стовари върху онези преди нас! Господи наш, не ни натоварвай с това, за което сме немощни! И се смили (със Своята светлина) над нас, и ни прости, и ни помилвай! Ти си нашият Закрилник. Подкрепи ни Ти срещу невярващите хора! (286)

3:25,

3/ал-Имран-25: Фе кейфе иза джема'нахум ли йеумин ля райбе фихи уе ууффийет куллу нефсин ма кесебет уе хум ля юзлемун(юзлемуне).

И в какво положение ще бъдат, щом ги съберем в Деня, за който няма съмнение, и на всяка душа напълно се изплати онова, което е придобила? А те не ще бъдат угнетени. (25)

3:108,

3/ал-Имран-108: Тилке аятуллахи нетлуха алейке бил хакк(хаккъ), уе маллаху юриду зулмен лил алемин(алемине).

Тези са знаменията на Аллах, четем ти ги с истината. И Аллах не иска гнет за световете. (108)

3:117,

3/ал-Имран-117: Меселу ма юнфикуне фи хазихил хаятид дуня ке месели рихин фиха сърруn есабет харсе каумин залему енфусехум фе ехлекетху уе ма залемехумуллаху уе лякин енфусехум язлъмун(язлъмуне).

Онова, което те (неверниците) раздават в земния живот (за показност и самохвалство) прилича на посева на хора, които угнетяват самите Себе си (не спазват заповедите и забраните на Аллах, заради което непрекъснато губят), и който посев от внезапен мразовит вихър е поразен. И не Аллах ги угнети, а те сами се угнетяват. (11

3:161,

3/ал-Имран-161: Уе ма кане ли небиййин ен ягулл(ягулле), уе мен яглул йе'ти бима галле йеумел къямех(къямети), сумме тууеффа куллу нефсин ма кесебет уе хум ля юзлемун(юзлемуне).
И не подобава на пророк да измени. А който измени, в Деня на възкресението ще дойде с онова, с което е изменил. После на всякой ще му се изплати каквото е придобил. И те не ще бъдат угнетени. (

3:181

3/ал-Имран-181: Лекад семиаллаху каулеллезине калю инналлахе факирун уе нахну агнияу се нектубу ма калю уе катлехумул енбияе би гайри хаккън, уе некулу зуку азабел харик(харики).
Аллах чу словата на онези, които казаха: "Аллах е беден, а ние сме богати." Ще запишем какво казаха и това как избиваха пророците без право. И ще им кажем: "Вкусете мъчителното изгаряне!" (181)

;
4:40,
4/ан-Ниса-40: Иннеллахе ла язлиму мискале зеррех(зерретин) уе ин теку хасенетен юдаъфха уе ю'ти мин ледунху еджрен азима(азимен).
И наистина Аллах не угнетява дори колкото прашинка. А щом е добрина, Той я намножава и дарява от Себе си огромна награда. (40)

4:49,

4/ан-Ниса-49: Е лем тере илеллезине юзеккуне енфусехум белиллаху юзекки мен йешау уе ла юзлемуне фетила(фетилен).
Не видя ли онези, които твърдят, че са пречистили душите си? Не, Аллах пречиства душата, на когото пожелае, и те не ще бъдат угнетени, дори колкото с влакънце от фурма. (49)

4:124;

4/ан-Ниса-124: Уе мен я'мел минес салихати мин зекерин еу унса уе хууе му'минун фе улаике йедхулунел дженнете уе ла юзлемуне накира(накирен).
А от мъжете и жените онези, които вярвайки вършат праведни дела (изчистват пороците от душите си), те ще влязат в Рая и не ще бъдат угнетени, дори колкото браздица по костилка на фурма. (124

6:131,
6/ал-Анам-131: Залике ен лем йекун раббуке мухликел кура би зулмин уе ехлуха гафилун(гафилуне).

Това е, защото твоят Господ не е такъв, че да погубва страните за гнет, без жителите им да са предупредени. (131

6:152,

6/ал-Анам-152: Уе ла такребу малел йетими илла биллети хийе ахсену хатта йеблуга ешуддех(ешуддеху), уе еуфул кейле уел мизане бил къст(късть), ла нукеллифу нефсен илла уус'аха уе иза култум фа'дилу уе леу кане за курба, уе би ахдиллахи еуфу, заликум уассакум бихи леаллекум тезеккерун(тезеккеруне).
И не доближавайте имота на сирака, освен с добронамереност, докато достигне зрелост! И изпълвайте мярката и везната справедливо! На никого не възлагаме нещо, което не е по силите му. Когато говорите, бъдете справедливи, дори да е за роднина, и обета към Аллах изпълнявайте! Това ви повелява (заповядва) Той, за да се поучите. (152)

6:160;

6/ал-Анам-160: Мен джае бил хасенети фе леху ашру емсалиха, уе мен джае бис сейййиети фе ла юджза илла мислеха уе хум ла юзлемун(юзлемуне).
Който дойде с добрина, ще има десет като нея. А който дойде със злина, ще му се въздаде само колкото нея и не ще бъдат угнетени. (160)

8:60;

8/ал-Анфал-60: Уе еъдду лехум местета'тум мин куууетин уе мин ръбатил хайли турхибуне бихи адуууаллахи уе адууyекум уе ахарине мин дунихим, ла та'лемунехум, аллаху я'лемухум, уе ма тунфику мин шей'ин фи себилиллахи юуеффе илейкум уе ентум ла тузлемун(тузлемуне).
Пригответе се срещу тях, колкото ви стигат силите и (отвържете) бойните коне! Наплашете с тях враговете на Аллах и вашите врагове, и другите освен тях. Вие не ги знаете, но Аллах ги знае. И каквото раздадете по пътя на Аллах, то ще ви се изплати и не ще бъдете угнетени (онеправдани). (60)

9:70;

9/ат-Тауба-70: Е лем йе'тихим небеуллезине мин каблихим кауми нухин уе адн уе семуде уе кауми ибрахиме уе асхаби медйене уел му'тефикат(му'тефикати), ететхум русулухум бил бейййинат(бейййинати), фе ма каналлаху ли язлимехум уе лакин кану енфусехум язлимун(язлимуне).
Не ги ли достигна вестта за онези преди тях - народа на Нух, адитите и самудяните, и народа на Ибрахим, и жителите на Мадян, и за сринатите селища? Явиха им се пратениците с ясните знаци. Аллах не ги угнетява, а те сами себе си угнетяват. (70)

10:44,

10/Юнус-44: Инналлахе ла язлимун насе шей'ен уе лакиннен насе енфусехум язлимун(язлимуне).
Наистина Аллах не угнетява хората с нищо, а хората сами угнетяват душите си. (44)

10:47,

10/Юнус-47: Уе ликулли умметин ресул(ресулун), феиза джае ресулухум кудъйе бейнехум бил късть уе хум ла юзламун(юзламуне).

За всяка общност има пратеник. И когато идваше пратеник, между тях се отсъждаше със справедливост, без да бъдат угнетявани. (47)

10:54;

10/Юнус-54: Уе леу енне ли кулли нефсин залемет ма фил ардъ лефтедет бих(бихи), уе есеррун недамете лемма рееуул азаб(азабе), уе кудъйе бейнехум бил късть уе хум ла юзлемун(юзлемуне).
Несъмнено всяка душа, която угнетява, дори и да притежаваше всичко на земята, щеше да крие съжалението си и да жертва (да даде) всичко (от онова), когато види мъчението. И ще се отсъди между тях със справедливост, и не ще бъдат угнетени. (54)

11:101,
11/Худ-101: Уе ма залемнахум уе лакин залему енфусехум фе ма агнет анхум алихетухумуллети йед'уне мин дуниллахи мин шей'ин лемма джае емру раббик(раббике), уе ма задухум гайре тетбиб(тетбибин).
И не, Ние не ги угнетихме, а те себе си угнетиха. И когато дойде повелята на твоя Господ, боговете им, които те зовяха, освен Аллах, не можаха да им помогнат (да ги избавят). Те само още повече допринесоха за тяхното поражение. (101)

11:117;
11/Худ-117: Уе ма кане раббуке ли юхликел кура би зулмин уе ехлуха муслихун(муслихуне).
И твоят Господ не погубва селищата, жителите на които вършат праведни дела.

16:33,
16/ан-Нахл-33: Хел янзуруне илла ен те'тийехумул мелаикету еу йе'тийе емру раббик(раббике), кезалике фе алеллезине мин каблихим, уе ма залемехумуллаху уе лакин кану енфусехум язлимун(язлимуне).
Нима чакат друго, освен да им се явят ангелите или да им се яви повелята на твоя Господ? Така постъпиха и онези преди тях. И не Аллах ги угнетява, а те угнетяват душите си. (33)

16:111,
16/ан-Нахл-111: Йеуме те'ти куллу нефсин туджадилу ан нефсиха уе тууеффа куллу нефсин ма амилет уе хум ля юзлемун(юзлемуне).
В онзи Ден всички души ще дойдат. Всеки ще се сблъска с душата си (ще види във филма на живота делата си, какво е спечелил и какво и изгубил) и на всеки докрай ще се изплати онова, което е извършил. И не ще бъдат угнетени.

16:118;
16/ан-Нахл-118: Уе алеллезине хаду харремна ма касасна алейке мин кабл(каблу), уе ма залемнахум уе лакин кану енфусехум язлимун(язлимуне).
А на юдеите възбранихме онова, за което ти разказахме преди. И не Ние ги угнетихме, а те себе си угнетяваха. (1

17:71;
17/ал-Исра-71: Йеуме нед'у кулле унасин би имамихим, фе мен утийе китабеху би йеминихи фе улаике якреуне китабехум уе ля юзлемуне фетила(фетилен).

В Деня ще позовем всички хора с техните водители. Онези, чиято книга е подадена в десницата им, ще четат книгата си и не ще бъдат угнетени дори колкото влакънце от фурма. (71)

18:49;

18/ал-Кахф-49: Уе уудъал китабу фе терел муджримине мушфикине мимма фихи уе йекулуне я уейлетена мали хазел китаби ля югадиру сагиретен уе ля кебиретен илла ахсаха, уе уеджеду ма амилу хадъра(хадърен), уе ля язлиму раббуке ехада(ехаден).
И ще бъде изложена книгата (филма на живота). Тогава ще видиш престъпниците в уплах от онова, което е в нея, и ще кажат: “О, горко ни!” Каква е тази книга, която не пропуска нищо, нито малко, нито голямо, без да го пресметне?” И ще намерят пред себе си всичко, което са вършили. Твоят Господ никого не угнетява. (49)

19:60;

19/Мариам-60: Илля мен табе уе амене уе амиле салихан фе Уляике йедхулунел дженнете уе ля юзлемуне шей’а(шей’ен).
Онези, които се покаят и вярват, и вършат праведни дела (изчистващи пороците от душата), те ще влязат в Рая и с нищо не ще бъдат угнетени. (60)

20:112;
20/Та ха-112: Уе мен я’мел минес салихати уе хууе му’минун фе ла йехафу зулмен уе ла хадма(хадмен).
И онзи, който като вярващ (в чието сърце е записана вярата) върши праведни дела (пречистващи пороците на душата), не ще се страхува нито от угнетяване, нито от ощетяване (по отношение спечелените степени)

21:47;
21/ал-Анбиа-47: Уе недаул меуазинел къста ли йеумил къямети фе ля тузлему нефсун шей’а(шей’ен) уе ин кане мискале хаббетин мин харделин етейна биха, уе кефа бина хасибин(хасибине).
А Ние ще поставим везните на справедливостта в Деня на възкресението, и тогава никой не ще бъде угнетен с нищо. И Ние ще покажем (всяко дело във филма на живота), дори да е с тежест на синапено зърно. И за Нас са достатъчни съдниците. (47)

22:10;

22/ал-Хадж-10: Залике бима каддемет йедаке уе енналлахе лейсе би залламин лил абид(абиди).
Това е заради онова, което преди си сторил (угнетил) с ръцете си. А Аллах не угнетява рабите (които Му служат). (

23:62;

23/ал-Муаминун-62: Уе ля нукеллифу нефсен илла уус’аха уе ледейна китабун янтъку бил хаккъ уе хум ля юзлемун(юзлемуне).
И на никой, Ние не възлагаме (държим отговорен) отвъд силите му (възможностите му). При Нас има книга (филм за живота), която казва истината и те не ще бъдат угнетени. (6

26:209;

26/аш-Шуара-209: Зикра, уе ма кунна залимин(залимине).

Помни, че Ние не сме (не станахме) угнетители. (20

28:59;

28/ал-Касас-59: Уе ма кане раббуке мухликел кура хатта йеб'асе фи уммиха ресулен йетлу алейхим аятина, уе ма кунна мухликил кура илла уе ехлуха залимун(залимуне).

Твоят Господ не погуби нито една страна, преди да е пратил в най-големия й град пратеник, който да им чете Нашите знамения. И нито една страна не погубихме, преди обитателите й да са станали угнентители. (

29:40;

29/ал-Анкабут-40: Фе куллен ехазна би зенбих(зенбихи), фе минхум мен ерселна алейхи хасъба(хасъбен), уе минхум мен ехазетхуссайхах(сайхату), уе минхум мен хасефнабихил ард(арда), уе минхум мен агракна, уе ма каналлаху ли язлимехум уе лакин кану енфусехум язлимун(язлимуне).

Така сграбчихме всеки с греха му. И срещу някои пратихме ураган, а някои ги обзе вик (мощтна звукова вълна), други сторихме земята да ги погълне, а останалите удавихме. И не Аллах ги угнети, а те сами угнетяваха душите си. (

30:9;

30/ар-Рум-9: Е уе лем йесиру фил ардъ фе йензуру кейфе кане акъбетуллезине мин каблихим, кану ешедде минхум кууует‌ен, уе есарул арда уе амеруха ексера мимма амеруха уе джаетхум русулухум бил бейййинат(бейййинати), фе ма каналлаху ли язлимехум уе лакин кану енфусехум язлимун(язлимуне).

И ходейки по земята, не виждат ли какъв бе краят на онези преди тях? А предишните бяха по-силни от тях и бяха разронили земята и имаха повече постройки от тях. И пратениците им дойдоха при тях с ясните знаци. Ала не Аллах ги угнетяваше, а те угнетяваха душите си. (9)

36:54;

36/Йа Син-54: Фел йеуме ля тузлему нефсун шей'ен уе ля туджзеуне илла ма кунтум та'мелун(та'мелуне).

И в този ден никой не ще бъде угнетен с нищо, и ще ви се въздаде само онова, което сте вършили. (54)

40:17;

40/ал-Мумин-17: Ел йеуме тусза куллу нефсин бима кесебет, ля зулмел йеум(йеуме), инналлахе сериул хисаб(хисаби).

Днес ще се въздаде на всяка душа за онова, което е придобила. Днес няма угнетяване. И наистина Аллах бързо прави равносметка. (17)

41:46;

41/Фуссилат-46: Мен амиле салихан фе ли нефсихи уе мен есае фе алейха, уе ма раббуке би залламин лил абид(абиди).

Който върши праведни дела (изчиства пороците от душата си), то е за самия него, а който стори зло, и то е в негов ущърб. Твоят Господ не е угнетител за рабите (си). (46)

43:76;

43/аз-Зухруф-76: Уе ма залемнахум уе лакин кану хумуз залимин(залимине).
Не ги угнетихме Ние, а те самите станаха угнетители. (

45:22;

46:19;
46/ал-Ахкаф-19: Уе ли куллин дереджатун мимма амилу, уе ли юуеффийехум а'малехум уе хум ля юзлемун(юзлемуне).
И за всички има степени за онова, което са извършили, за да им се изплати за техните деяния и не ще бъдат угнетени. (19)
50:29;
50/Каф-29: Ма юбедделул каулу ледеййе уе ма ене би залламин лил абид(абиди).
„И не се променя Моето Слово. И Аз не съм угнетител на рабите си". (29)

65:7.
65/ат-Талак-7: Ли юнфък зу сеатин мин сеатих(сеатихи), уе мен кудире алейхи ръзкуху фел юнфик мимма атахуллах(атахуллаху), ла юкеллифуллаху нефсен илля ма атаха, сейес'алуллаху ба'де усрин юсра(юсрен).
Заможният да даде според своите възможности! И комуто препитанието е ограничено, да даде от онова, което Аллах му е дарил! И Аллах възлага на всеки само според онова, което му е дал. Аллах ще стори облекчение след трудността ви